

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 2C/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3219201493
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Brinčík
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2020:3219201493.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudcom JUDr. Tomášom Brinčíkom v spore žalobkyne: G.. T. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. O. XXXX/XX, XXX XX W. A. W., štátna občianka Slovenskej republiky, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kvak, s.r.o., so sídlom J. M Geromettu 146/1, 010 01 Žilina, IČO: 50 304 267, proti žalovanému: W. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. O. XXX/XX, XXX XX W. A. W., štátny občan Slovenskej republiky, o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému voči žalobkyňi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 09.12.2019, podanou na tunajšom súde dňa 15.12.2019, domáhala, aby súd žalovanému uložil povinnosť uverejniť na svojom profile na stránke www.facebook.com ospravedlnenie v nasledovnom znení: „Ospravedlňujem sa G.. T. D. za to, že som ju hanlivo označoval vo svojich príspevkoch dňa 04.04.2019 a 06.04.2019 na sociálnej sieti a šíril o nej nepravdivé a ničím nepodložené tvrdenia zasahujúce do práva na občiansku česť G.. T. D.“ Žalobkyňa si zároveň voči žalovanému uplatnila nárok na náhradu trov konania. Podanú žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že žalovaný ako známa osoba v meste Bánovce nad Bebravou a hlavne na ulici U. O. v W. A. W., kde má trvalý pobyt rovnako aj žalobkyňa, autorizoval príspevok na sociálnej sieti www.facebook.com na meno užívateľa W. C., ktorým bol dňa 04.04.2019 zverejnený obrázok s textovým obsahom: „Ktora dobra duša mi spojzadni kamery“, kedy následne v debate pod obrázkom (predchádzajúci komentár bol komentár profilu P. O.) žalovaný uviedol, pričom nemal v úmysle riešiť „pokazenú“ kameru, ale zámerom bolo zrejme vyprovokovať debatu o žalobkyňi: „Na pi.u susedu“ a dňa 06.04.2019 zverejnil fotografiu odfotenú zo strany plotu rodinného domu žalobkyne, ktorá vyprovokovala debatu objektívne stotožniteľnú s osobou žalobkyne, do ktorej sa žalovaný aktívne zapojil priamo zasahujúc do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, kedy žalovaný uviedol: „Hej uz sa mi sudom vyhradzala, Toto sa uz s usmevom neda. Ked v priebehu mesiaca som bol na policii uz 6krat“. Následne tiež žalovaný uviedol pod reakciou komentujúcej U. L. O.: „Janka uz nepotrebujem uz mam zabetonovane nech si ich diera do p..e napcha jaaaaj nervy mam“. Autorizovaný príspevok a tiež aktívne komentáre žalovaného okrem iného vyburcovali aj reakciu pána D. H., ktorý ako reakciu na komentáre žalovaného uviedol: „To je tá pkča čo krije tých tunelárov Devín Banky...správkyňa konkurznej podstaty či ktorá suseda...oprav ma jestli se nepletu...“ K tomuto komentáru dal žalovaný „like“, tzn. nepoprel, ale potvrdil vyjadrenie komentujúceho D. H.. Uviedla, že zaslala dňa 21.10.2019 prostredníctvom právneho zástupcu žalovanému výzvu na odstránenie vyššie uvedených príspevkov z verejne prístupného profilu žalovaného na sociálnej sieti Facebook a požiadala ho o písomné ospravedlnenie, pričom žalovaný v nadväznosti na jej výzvu predmetný status z verejne prístupnej sociálnej siete Facebook odstránil, avšak neposkytol jej písomné ospravedlnenie za zásah do práva žalobkyne na ochranu osobnosti. Poukázala na skutočnosť, že ako fyzická osoba, aj ako štatutár právnickej osoby plniacej a rešpektujúcej

všeobecné aj osobitné podmienky aplikovaných právnych predpisov na každý predmet vlastnej činnosti súvisiacej s podnikaním, bola oboznámená širokou verejnosťou, obchodnými partnermi s obsahom príspevku šíreného v príčinnej súvislosti s osobou žalobkyne prostredníctvom sociálnej siete Facebook a žalovaným zverejnenou fotografiou zo dňa 06.04.2019 s možnosťou vnímania obsahu predmetného príspevku v priamej súvislosti s fotografiou širokou verejnosťou, obchodnými partnermi, ako aj okruhom priateľov a známych žalobkyne. Mala za to, že žalovaný ako občan s trvalým pobytom v Bánovciach nad Bebravou zásadným spôsobom poškodil jej ústavou garantované práva jednak u spoluobčanov s trvalým pobytom v Bánovciach nad Bebravou a jednak u širokej verejnosti, ktorá tvorí potencionálnych zákazníkov žalobkyne. Žalovaný podsúva do verejného povedomia o nej nepravdivé informácie a súčasne vytvára vo verejnom vnímaní mimo iného dojem, že sa v DEVIN BANKE, a.s. dopustila netransparentného, dokonca protizákonného konania pri výkone podnikateľskej činnosti. Uviedla, že pôsobí na realitnom trhu ako realitná maklérka realitnej siete RE/MAX, čo je žalovanému dobre známe, pričom jej práca spočíva výlučne v práci s ľuďmi, pričom veľkú váhu pri jej úspechu má spätná väzba na jej osobu, odporúčania a referencie. Preto, ak sa o osobe žalobkyne hanlivo niekto vyjadruje verejne na sociálnej sieti, resp. dovoľí aby sa takto vyjadrovali pod ním zverejnenými fotografiami, príspevkami, rozhodne to znižuje značnou mierou vážnosť u spoluobčanov, poškodzuje ju v podnikaní a v rodinnom prostredí, a to v tom zmysle, že ľudský faktor - zákazníci prejavujú zníženú morálnu dôveru k jej osobe, znižuje sa miera oslovenia ju so svojimi požiadavkami na pomoc pri hľadaní/predaji realít. Mala za to, že konaním žalovaného v rozpore s ustanovením čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v rozpore s čl. 19 ods. 1 Ústavy SR s poukazom na ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka bola zneužitá sloboda prejavu, nakoľko sloboda prejavu nemá charakter filozofickej kategórie, ale ako pojem ústavno-právny pri svojej aplikácii na konkrétny skutkový základ podlieha obvyklým zásadám a pravidlám právnej interpretácie. Vychádzajúc z gramatickej interpretácie žalovaným prezentovaného skutkového stavu veci a faktických skutočností sú tieto podľa právneho názoru žalobkyne závažným zásahom do jej práv ako fyzickej osoby na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a ochrany mena garantovaných v čl. 19 ods. 1 Ústavy SR v súbehu s ochranou dobrého mena realitnej siete RE/MAX. Vyjadrenia žalovaného pod obrázkom zverejneným na Facebooku dňa 04.04.2019 a predmetnou fotografiou zo dňa 06.04.2019, svojím obsahom vybočili z hraníc demokratickej spoločnosti, všeobecne uznávaných pravidiel slušnosti, absentuje charakter korektného názoru, polemiky, či kritiky a z tohto pohľadu sa ocitajú mimo hraníc ústavnej ochrany.

2. K podanej žalobe sa podaním zo dňa 03.02.2020 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že nárok žalobkyne v celom rozsahu neuznáva. Uviedol, že v meste Bánovce nad Bebravou nie je známou osobou, ako to žalobkyňa podsúva vo svojej žalobe, pretože pracuje ako vodič nákladného vozidla a do verejného života sa v meste nezapája. Žalobkyňu pozná, pretože je priamou susedou s domom, kde sa presťahoval a ktorého je majiteľom spolu s manželkou P. C.. V dome spolu s jeho rodinou býva aj so svokrovcami O. Y. Y. Q.. Medzi žalobkyňou a svokrovcami nie sú dobré vzťahy. Až vyhľadaním v internetovom vyhľadávači zistil, že žalobkyňa pracuje ako realitná maklérka. Uviedol, že je pravdou, že využíva facebook, preto aj dňa 04.04.2019 zverejnil, že by potreboval niekoho, kto by mu spojzdnil kamerový systém na dom ako ochranu majetku. Tým oznamom nemal na mysli nič, čo by sa týkalo osoby žalobkyne, ale všeobecne ochranu majetku, čo sa týka aj vyjadrenia „na pi.u susedu". Mal za to, že tým nemal nikoho na mysli, ako je to v žalobe. Toto konštatovanie bolo v danom čase na mieste, nikoho neurážalo, a povedal by, že sa ani nikto v ňom nenašiel. Celá vec je tým uzavretá. Uviedol, že dňa 06.04.2019 zverejnil na facebooku fotografiu s kopou kamenia na dlažbe, ktorá sa týka toho dňa, teda nie 04.04.2019. Túto fotografiu zverejnil na základe toho, že žalobkyňa toto jeho konanie vlastne udobrila svojou sms správou na mobil mojej svokry Y. Q. z čísla XXXXXXXXXX teda čísla, ktoré uvádza aj na internete, s textom: „milostivá Anča Vrbovská, na dvore máš môj raňajší zber tvojho stavebného bordelu čerstvo nametaného zas a zas tvojim psychopatom O....D.". Preto fotografia aj s plotom žalobkyne je na mieste, keďže ona sama sa k tomuto priznáva. To, ako sa vyvinula písomná komunikácia, nijako nemohol predpokladať a ani to neplánoval. K vyjadreniu: „Hej už sa mi súdom vyhrážala. Toto sa už s úsmevom nedá. Keď v priebehu mesiaca som bol na polícii 6 krát", uviedol, že tvrdenie sa zakladá na pravde, pretože v tom čase bol na polícii vypovedať niekoľkokrát, keďže v tom čase žalobkyňa prehadzovala na ich dlažbu kamene. Keďže žalobkyňa sama svojou sms správou dala vec na pravú mieru, nikoho ani nemohol uraziť a ani narušiť jeho ústavné práva. K textu: „Janka uz nepotrebujem uz mam zabetonovane nech si ich diera do p..e napcha jaaaaj nervy mam", uviedol, že nič konkrétne tým pani žalobkyne nemyslel, myslel tým papule. Uviedol, že čo sa týka výroku D. H., ktorý sa nachádza v žalobe a ktorý lajkol, o obsahu mu nie je nič známe a lajkol ho nie preto, že s ním súhlasil, ale preto, že asi vie viac ako on. Mal ta to, že celá

žaloba je účelová, prispôsobená na fantáziu žalobkyne, pričom úmyselne nezaradila dôkazy, ktoré by celú vec vyriešili bez súdneho konania.

3. K vyjadreniu žalovaného sa podaním zo dňa 26.02.2020 vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že v plnom rozsahu zotrúva na skutkovom a právnom základe obsiahnutom v podanej žalobe zo dňa 15.12.2019 a mala za to, že žaloba je dôvodná. Uviedla, že žalovaný v jeho vyjadrení potvrdil, že užívateľské konto na sociálnej sieti Facebook na meno „W. C.“ patrí žalovanému, je aktívny na Facebooku osobne, účet žalovaný aktívne využíva a zároveň že príspevky na sociálnej sieti Facebook v žalobcom prezentovanom znení (cit.: „Na pi.u susedu“ ako aj následne „Janka uz nepotrebujem uz mam zabetonovane nech si ich diera do p..e napcha jaaaaj nervy mam“,) písal žalovaný, čo znamená, že skutkový základ veci nie je medzi stranami sporu sporným. Poukázala na skutočnosť, že v podanej žalobe nemala na mysli, že žalovaný je miestnou „celebritou“, ale že nie je neznámou osobou, a že ho minimálne obyvatelia mesta vedia zaradiť, kde býva, a obyvatelia ulice U. O. ho samozrejme ako „uličiari“ poznajú. Uvedené podporuje aj fakt, že žalovaný predtým ako pracoval na pozícii vodiča (ako uvádza vo vyjadrení) pracoval ako krčmár v krčme, kde sa objektívne denno-denne stretával s ľuďmi, a ktorú prevádzkoval G.. P. C. na základe živnostenského oprávnenia. Pán G.. P. C., je jediným konateľom a spoločníkom spoločnosti X. - X. X. X..H..E.., G.: XX XXX XXX, ktorá je aktuálnym zamestnávateľom žalovaného ako vodiča. Ak by aj žalovaný nebol „známou osobou“ ako uvádza v jeho vyjadrení, pre predmet sporu je podstatnejším fakt, že známou osobou je žalobkyňa. Na preukázanie, resp. podporu, tohto tvrdenia poukázala na jej osobné motorové vozidlo, zn. C. C., polepené reklamnými nálepkami realitnej siete H., vrátane telefónneho kontaktu na žalobkyňu, ktorý súhlasne vo vyjadrení uvádza sám žalovaný ako kontakt na žalobkyňu, tzn. stotožniteľnosť automobilu s osobou žalobkyne je nesporná. Automobil je denno-denne na cestách ako nevyhnutná súčasť „pracovnej pomôcky“ žalobkyne pri výkone činnosti realitného makléra, ako aj zaparkovaný pred domom žalobkyne a je viditeľný z ulice, ako aj z domu žalovaného. Poukázala ďalej na skutočnosť, že publikovala v roku 2018 každý mesiac jeden článok spolu s jej menom a fotografiou, tzn. 12 článkov, na celej polstrane týždenníka TAJMS, v roku 2019 to boli 4 články. V ostatnom čísle, ročník V, číslo 45, 9.december 2019, dostupnom aj na internete, bola na úvodnej strane zverejnená informácia „Zdarma 13.000 výtlačkov do domácností a firiem“, čo znamená, že minimálne 13.000 domácností a firiem, vrátane domácnosti žalovaného, dostáva do rúk reklamný týždenník, ak aj nečítali jej článok, videli fotografiu a jej meno spojené s realitným trhom a realitnou sieťou H.. Poukázala tiež na jej billboardy ako realitného makléra siete H., umiestnené počas ostatných 3 rokov v lokalite Bánoviec nad Bebravou a na frekventovaných miestach v okolí, napr. na frekventovanom hlavnom ťahu na sídlisku Dubnička v Bánovciach nad Bebravou, na autobusovej stanici, s fotografiou žalobkyne, menom žalobkyne, a už spomínaným, a medzi stranami sporu nesporne patriacim, telefónnym číslom žalobkyne. Rovnako má rozmiestnené reklamné bannery (s totožným obsahom ako na billboardoch) na strategických územiach okresu Bánovce nad Bebravou, po dohode s majiteľmi nehnuteľností na ich plochách. Mala za to, že je známou osobou, minimálne s teritoriálnym rozsahom okresu Bánovce nad Bebravou, o čom objektívne žalovaný vnímajúc okolie vnemami, vedel. Uviedla, že príspevky žalovaného videlo s poukazom na generalizované zásady fungovania sociálnej siete Facebook, minimálne 1018 „priateľov“ W. C. a ďalších niekoľko stovák priateľov všetkých ďalších komentujúcich, to znamená takýto počet ľudí je potrebné bez pochyb klasifikovať ako širokú verejnosť. K vyjadreniu žalovaného, že vyjadrením „na pi.u susedu“ mal na mysli ochranu svojho majetku uviedla, že tvrdenie žalovaného považuje za nedostatočné, neodôvodnené konanie, a v kontexte celej debaty na Facebooku ako tendenčné. Objektívne zhluk písmen „pi.u“ možno kvalifikovať ako vulgarizmus „piču“. Žalovaný vulgarizmus na osobu žalobkyne úmyselne použil. K tvrdeniu žalovaného, že vyjadrením „Janka uz nepotrebujem uz mam zabetonovane nech si ich diera do p..e napcha jaaaaj nervy mam“, nič konkrétne tým pani žalobkyne nemyslel, myslel tým papule, uviedla, že ak tvrdí žalovaný, že mal namysliť „papule“, toto tvrdenie je zavádzajúce a neobstojí, nakoľko slovo papule má 6 písmen. Následne však treba brať do úvahy aj slovo „diera“, ktoré podľa pravidiel slovenského jazyka a súčasného slovníka slovenského jazyka, ak sa používa v kontexte s osobou (čo v danom prípade žalovaný použil v súvislosti s osobou žalobkyne), označuje niečo hanlivé, vulgárne dokonca ženský pohlavný orgán. Poukázala ďalej na komentár P. C., zamestnávateľa žalovaného, v znení „Asi ju 31 rokov nikto poriadne ne.... Tak vymysla“. Rozhodnutím Okresného úradu Bánovce nad Bebravou, číslo OU-BN-OVVS-2018/004985, zo dňa 30.08.2018 bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil tým, že sa dňa 15.03.2018 asi o 17.20 hod. v Bánovciach nad Bebravou na Ul. U. O. XXX/XX, vyjadril na svoju susedu, G.. T. D. (žalobkyňu) slovami, že: „ju asi 30 rokov nikto poriadne nevytrkal, preto tu vymýšľa somariny“. Z uvedeného je jednak zrejmé, čo mal komentujúci P. C. v roku 2019 na mysli (rok po vyjadrení žalovaného, za ktoré bol uznaný za vinného), a tiež že sa prezentovanými príspevkami na Facebooku

o osobe žalobkyne nevyjadruje hanlivo prvýkrát, z priestupkového konania sa zjavne nepoučil, a tiež sa o osobe žalobkyne vyjadruje hanlivo aj pred inými osobami, minimálne v práci, ba dokonca sa svojimi vyjadreniami chváli. Ďalej dala do pozornosti, že slovo „like“ je z anglického „páčiť sa“, „mať rád“. V bežnej internetovej komunikácii sa používa na vyjadrenie súhlasu, kladného hodnotenia príspevku, diskusie a pod. Uviedla, že žalovaným prezentované SMS správy sa netýkajú predmetu tohto konania o ochranu osobnosti, pričom v tejto súvislosti sa vedie na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou spor žalobkyne ako jednej zo žalobcov o uloženie povinnosti zdržať sa rušenia pevnými odpadmi voči O. Q. - svokrovi žalovaného, ktorý býva spolu s ním v jednej domácnosti. Mala za to, že konaním žalovaného bolo porušené jej právo na česť, resp. dobrú povesť, nakoľko uvedené a v danom čase verejne prezentované príspevky žalovaného na sociálnej sieti Facebook mali difamačný charakter, a preto navrhla, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobkyni priznal náhradu trov konania a právneho zastúpenia v rozsahu 100,00 %.

4. K vyjadreniu žalobkyne sa podaním zo dňa 23.03.2020 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že na jeho tvrdeniach v plnom rozsahu zotrúva. K tvrdeniu žalobkyne, že minimálne obyvatelia mesta a "uličiar" ho vedia zaradiť, kde býva, uviedol, že ide o klamstvo a nie je možné, aby obyvatelia mesta vedeli, kto je, kde býva a ani "uličiar"- teda všetci z ulice, okrem bezprostredných susedov, vedeli kto je a presne kde býva. Uviedol, že je nepravdivé tvrdenie žalobkyne, že pracoval ako krčmár v krčme, kde sa objektívne dennodenne stretával s ľuďmi a ktorú prevádzkoval G.. P. C.E.. Nikdy nepracoval ako krčmár u osoby G.. P. C. a ani u žiadnej inej osoby prevádzkujúcej takéto zariadenia, keďže posledných 14 rokov pracuje ako šofér. Je pravdou, že v súčasnej dobe je u C. zamestnaný ako šofér. Poukázal na skutočnosť, že sa nikdy nezaujímal o to, čo má žalobkyňa napísané na aute, ktoré jej stojí pred domom a nikdy sa ani nezaujímal o to, kto toto vozidlo riadi, kto na ňom prišiel, kto odišiel. Uviedol, že nevie, koľko polepených vozidiel má H., ale hovoriť o známej osobe len pre to, že má polepené vozidlo, je trochu smiešne, hlavne keď v dnešnej dobe osobných motorových vozidiel polepených reklamami od strechy po kolesá chodí po cestách toľko, že keby mal všetky nalepené nezmysly čítať, tak ako vodič by mal už niekoľko nehôd. Toto vôbec nesleduje. Takéto polepené vozidlá riadi kde kto ako reklamu spoločností. Uviedol, že reklamný týždenník TAJMS nečíta. Tiež čo sa týka bilbordov s fotografiou, menom a telefónnym číslom žalobkyne, tieto nemá čas sledovať a preto ani nevie, že niečo také existuje. Tiež ani nevedel, že tam má telefónne číslo. Poukázal na skutočnosť, že nikdy nezverejnil meno žalobkyne a ani firmu, pre ktorú pracuje, nič s jej osobou spojené. Vždy písal len o susede. Ak sa chce niekto nájsť vo vyjadreniach iného, tak sa nájde, aj keď ho nikdy v živote nevidel a nevie o danom človeku nič. V čase písania na Facebooku nikoho nemenoval, nič bližšie k žiadnej osobe neuviedol, preto ani žalobkyňu v čase písania nemohol nazvať pičou susedou ako sa ona sama nazýva a všetko prispôsobila na svoj obraz. Tiež vysvetlenie diery je vytrhnuté z celkového významu tohto slova, ako predkladá dôkaz žalobkyňa. Uviedol, že k vyjadreniu P. C. sa nevie vyjadriť, preto by bolo potrebné, aby sa k tomuto vyjadril on sám. On mu nič nehovoril. Celá žaloba je účelová, prispôsobená na fantáziu žalobkyne, pričom úmyselne nezaradila dôkazy, ktoré by celú vec vyriešili bez súdneho konania. Nepredložila jediný dôkaz o tom, že by ju kontaktoval jediný človek, okrem seba, ktorý by uviedol, že sa jedná o jej osobu, tiež nepreukázala, akým sledovacím systémom sa dozvedela o jeho písaní na facebooku, ak to sama nesleduje, teda nemá iného človeka, ktorý by jej to povedal.

5. Súd vo veci po predbežnom prejednaní sporu nariadil pojednávanie, na ktorom za účasti žalobkyne, jej právneho zástupcu a žalovaného vec prejednal a vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením žaloby, podaní strán a doložených listín, a to konkrétne: žaloba zo dňa 09.12.2019 č.l. 1-4, fotodokumentácia príspevkov a vyjadrení na soc. sieti Facebook č.l. 6-9, 11-12, e-podací hárok - potvrdenie o doručení doporučeného listu č.l. 10, č.l. 35, výzva žalovanému zo dňa 21.10.2019 č.l. 33-34, vyjadrenie žalovaného k žalobe zo dňa 03.02.2020 č.l. 47, 48, kópie SMS správ č.l. 49-55, fotodokumentácia č.l. 56-59, vyjadrenie žalobkyne k vyjadreniu žalovaného zo dňa 26.02.2020 č.l. 62-65, výpis komunikácie zo soc. siete Facebook č.l. 66, fotodokumentácia č.l. 67-71, č.l. 72-73, č.l. 92-94 článok v Kultúre slova č.l. 74-75, rozhodnutie o priestupku zo dňa 30.08.2018 č.l. 76-78, články žalobkyne č.l. 79-91, výpis z príspevkov zo soc. siete Facebook č.l. 95, výsledok vyhľadania na slovníkovom portáli č.l. 96, kópia časopisu TAJMS č.l. 97-100, výpis z OR SR spol. X.-X. X., s.r.o. č.l. 101, výpis zo ŽR SR podnikateľa Ing. Michal Fraňo č.l. 102, vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobkyne zo dňa 23.03.2020 č.l. 105-106.

6. Obe strany sporu nemali žiadne námietky k vykonanému dokazovaniu a nemali žiadne návrhy na doplnenie dokazovania.

7. Žalobkyňa pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedla, že býva na ul. U.. O. XX, kde sa s rodičmi presťahovali v roku 1971. Bola to toho času novovzniknutá rodinná štvrť, kde sa stavali, dostavovali a následne stavali aj nové rodinné domy. Na tejto ulici môže byť cca 30 rodinných domov s tým, že až na výnimky nových susedov, sú tam starousadlíci z obdobia ich nastahovania. To sa týka v princípe aj ulice súbežnej s ulicou U.. O., s ktorou má ich ulica bezprostredne susediace záhrady. Takže na 90 % pozná všetkých susedov. Po pravej strane susedí s p. O. a s p. O., zo záhradnej časti susedí s p. X. a s p. W., z pohľadu na rod. dom od ulice z ľavej strany susedí so žalovaným. Rodinný dom žalovaného má ešte suseda, na ktorého meno si nespomenie, nakoľko len nedávno bol tento dom odkúpený od starousadlíka p. F. M.. Uviedla, že v roku 2017, resp. 2018 majiteľka rodinného domu, ktorý je v súčasnosti vo vlastníctve žalovaného, realizovala stavebné úpravy ako na dome, tak aj na dvore pozemku. Realizujúc stavebné úpravy došlo stavebnou sutinou a betónom k znehodnoteniu plota vo vlastníctve žalobkyne. Realizujúc snahu o odstránenie tohto poškodenia, privola žalovaný políciu, pred ktorou sa vyjadril, že je 30 rokov nevytrkaná a že vymýšľa somariny. Tie somariny pre neho bolo znehodnotenie pletiva plota. Až na základe písomnej výzvy jej právneho zástupcu uvedenú stavebnú sutinu a betón odstránil. Od toho času obyvateľ jeho domu, p. O. Q., systematicky nahadzuje na záhradnú časť domu kamene, štrk, kusy betónu, kusy keramiky skla, klince. Toto riešila aj na Okresnom úrade v Bánovciach nad Bebravou. Za podpory obyvateľov domu žalovaného, preukazujúc mu aj alibi, toto robí neustále. Po 2,5 roka neustáleho zbierania týchto predmetov niekoľkokrát, a to s písomným SMS-kovým vyjadrením svokre žalovaného, presýpala na ich prednú časť dvora s tým, že je to materiál pochádzajúci z dvora žalovaného. Namiesto toho, aby žalovaný riešil správanie obyvateľa svojho domu, ju slovným útokom na svojom facebookovom profile častoval slovami, ktoré sú predmetom žaloby. O uvedenom jeho vyjadrení na facebookovom profile ju upozornilo niekoľko osôb, v prvom rade jej synovec S. D., ktorému žalovaný deklaroval, že mu žalobkyňa nahadzuje na dvor predmety, ktoré si aj sama sebe nahadzuje na zadnú časť dvora a aby si s ňou porobili poriadky. Keďže túto informáciu jej poskytol, je logické, že v rámci sociálnych väzieb na facebooku, majú v priateľoch aj zamestnávateľa žalovaného, ho informoval o uvedenom jeho statuse. Zároveň ju informovala aj suseda - Q. O., nakoľko jej manžel, súc účastníkom debaty na facebookovom profile žalovaného, sa pýtal o stotožnenie jej osoby s osobou, o ktorej informoval slovne žalovaný. Následne niekoľko ľudí sa s touto informáciou taktiež stretlo a tento jeho status a debata na jeho facebookovom profile sa jej dotkla, lebo spôsobom hodným rozumovej a povahovej charakteristike žalovaného, spôsobil počudovanie a úžas ľudí, ktorí ju poznajú ako D. T., aj ako profesionálnu maklérku spol. H.. Že sa uvedené vyjadrenia na facebooku týkajú jej osoby vyvodila hlavne na základe vyjadrení ľudí, ktorí jej o tom povedali. Oni jej povedali, že žalovaný o nej na facebooku píše. Jednoznačne stotožnili jeho slová s jej osobou.

8. Z nerozporovaných skutkových tvrdení strán a z vykonaných dôkazov sú zistil nasledovný skutkový stav.

9. Žalobkyňa a žalovaný bývajú na rovnakej ulici, a to na ulici U. O. v Bánovciach nad Bebravou a sú bezprostrednými susedmi. Žalobkyňa býva na uvedenej ulici v rodinnom dome od roku 1971, pričom susedí okrem žalovaného s ďalšími susedmi. Žalobkyňa je realitnou maklérkou spoločnosti H.. Žalobkyňa je tiež autorkou 12 článkov v roku 2018 a 4 článkov v roku 2019 v reklamnom regionálnom týždenníku TAJMS, užíva motorové vozidlo C. C. polepené reklamnými nálepkami realitnej spoločnosti H. a zároveň je jej podobizeň použitá na viacerých reklamných pútačoch tejto realitnej spoločnosti v Bánovciach nad Bebravou spolu s jej menom a priezviskom, telefonickým a emailovým kontaktom. Žalovaný býva na uvedenej ulici v rodinnom dome od roku 2018 spolu so svojou rodinou a svokrovcami O. a Y. Q., pričom susedí okrem žalobkyne aj s ďalším susedom. Žalovaný je zamestnaný ako vodič.

10. Žalovaný je aktívnym užívateľom sociálnej siete Facebook, v rámci ktorej má vytvorený užívateľský účet s menom užívateľa: „W. C.“. Z účtu W. C. bol na sociálnej sieti Facebook dňa 04.04.2019 zverejnený obrázok s textovým obsahom: „Ktora dobra duša mi spojazdni kamery“ a následne komentár: „Na pi.u susedu“ a dňa 06.04.2019 textový príspevok: „Hej uz sa mi sudom vyhrzala, Toto sa uz s usmevom neda. Ked v priebehu mesiaca som bol na policii uz 6krat“, následne komentár: „Janka uz nepotrebujem uz mam zabetonovane nech si ich diera do p..e napcha jaaaaj nervy mam“. Z účtu W. C. bol tiež daný „like“ ku komentáru účtu označeného menom „D. H.“, so znením: „To je tá pkča čo krije tých tunelárov Devín Banky...správkynja konkurznej podstaty či ktorá suseda...oprav ma jestli se nepletu...“.

11. Rozhodnutím Okresného úradu Bánovce nad Bebravou č. OU-BN-OVVS-2018/004985 zo dňa 30.08.2018, bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil tým, že sa dňa 15.04.2018 asi o 17.20 hod. v Bánovciach nad Bebravou na ul. U. O. XXX/XX, v mieste trvalého pobytu, po predchádzajúcom slovnom konflikte, ohľadom hádzania kameňov na ich pozemok, vyjadril na svoju susedu G. T. D. (žalobkyňu) so slovami, že „ju asi 30 rokov nikto poriadne nevytrtkal, preto tu vymýšľa somariny“.

12. Výzvou zo dňa 21.10.2019 žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu vyzvala žalovaného k odstráneniu predmetných komentárov zverejnených na sociálnej sieti facebook dňa 04.04.2019 a 06.04.2019 a k ospravedlneniu sa žalobkyni. Nebolo sporné, že žalovaný po doručení tejto výzvy predmetné komentáre zo svojho facebookového profilu odstránil.

13. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

14. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

15. Podľa článku 19 ods. 1 Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

16. Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

17. Podľa článku 19 ods. 3 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

18. Podľa článku 26 ods. 1 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

19. Podľa článku 26 ods. 2 veta prvá Ústavy SR každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu.

20. Podľa článku 26 ods. 4 Ústavy SR slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

21. Predmetom konania je nárok žalobkyne na ochranu osobnosti. Žalobkyňa sa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti uverejniť na svojom profile na stránke www.facebook.com ospravedlnenie v nasledovnom znení: „Ospravedlňujem sa Ing. Dáši Lisej za to, že som ju hanlivo označoval vo svojich príspevkoch dňa 04.04.2019 a 06.04.2019 na sociálnej sieti a šíril o nej nepravdivé a ničím nepodložené tvrdenia zasahujúce do práva na občiansku česť Ing. Dáši Lisej.“

22. Ustanovenia § 11 až § 16 Občianskeho zákonníka upravujú právo na ochranu osobnosti ako jednotné právo zabezpečujúce v občianskoprávnej oblasti rešpektovanie osobnosti fyzickej osoby a jej všestranný slobodný rozvoj. Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy (§ 11 Občianskeho zákonníka). Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie (§ 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

23. Z citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka vyplýva, že predpokladmi úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je skutočnosť, že a/ došlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti, b/ tento

zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach c/ medzi konaním neoprávneného zasahujúceho subjektu a vzniknutou nemajetkovou ujmu je vzťah príčinnej súvislosti. Tieto predpoklady musia byť splnené súčasne (kumulatívne); pokiaľ z nich nie je splnený čo i len jeden, je vylúčené uplatnenie sankcií podľa § 13 Občianskeho zákonníka.

24. Základnou hmotnoprávnou podmienkou pre vznik osobitných občianskoprávných sankcií v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka je objektívna spôsobilosť zásahu vyvolať nemajetkovú ujmu, spočívajúcu buď v porušení, alebo i len ohrození osobnosti fyzickej osoby. Tento znak je daný, ak zásah do cti alebo dôstojnosti fyzickej osoby je v konkrétnom prípade objektívne so zreteľom na všetky okolnosti prípadu spôsobilý ohroziť uvedené chránené hodnoty ľudskej osobnosti. Pri konštrukcii, ktorá bola zvolená v ustanovení § 11 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka nie je významná subjektívna stránka (teda to, ako určitá fyzická osoba zo svojich subjektívnych hľadísk vníma určité konanie a jeho dôsledky). Objektívne spôsobilé zasiahnuť do chránených osobnostných práv je konanie, ktorého dôsledky by v rovnakej situácii negatívne pôsobili na každú inú fyzickú osobu ako nebezpečenstvo zníženia jej vážnosti u spoluobčanov a tým aj nebezpečenstvo nepriaznivého ovplyvnenia jej uplatnenia v spoločnosti. Vzhľadom na to, že právna úprava ochrany osobnosti je založená na objektívnom princípe, nevyžaduje sa, aby na strane pôvodcu zásahu existoval úmysel priamy alebo nepriamy, alebo nedbanlivosť či už vedomá alebo nevedomá. V dôsledku toho môže byť uvedený znak daný aj v prípade mimovoľného konania alebo konania zo žartu a napokon aj konania v dobrej viere, pri ktorom si konajúci neuvedomuje objektívnu spôsobilosť svojho konania zasiahnuť do osobnosti inej fyzickej osoby (napríklad aj vtedy, ak je osobne presvedčený o pravdivosti ním prednesených nepravdivých skutkových tvrdení o niekom inom).

25. Neoprávneným je zásah, ktorý je v rozpore s právnym poriadkom. Môže k nemu dôjsť ústne, písomne alebo aj inak, vždy však musí byť jeho súčasťou rozpor so zákonom spočívajúci v tom, že ten, kto do chránených práv zasiahol, nemal na to zákonné oprávnenie a že nebol daný žiadny z dôvodov výnimočne vylučujúcich protiprávnosť zásahu. Vo všeobecnosti sa pripúšťa, že neoprávnenosť vylučuje predchádzajúci súhlas dotknutej osoby so zásahom do jej osobnosti, ale tiež existencia zákonom uznávaného dôvodu pre určitý zásah (napríklad výkon iného subjektívneho práva stanoveného zákonom alebo pri plnení povinnosti vyplývajúcej zo zákona).

26. O vzťah príčinnej súvislosti medzi neoprávneným zásahom objektívne spôsobilým negatívne zasiahnuť do niektorej z hodnôt tvoriacich fyzickú a morálnu integritu osobnosti a vznikom jej nemajetkovej ujmy spočívajúcej v porušení alebo aspoň ohrození chránených osobnostných práv ide vtedy, ak ujma je dôsledkom zásahu.

27. Treba dodať, že povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania predpokladov vzniku zodpovednosti za zásah do osobnostných práv spočíva na osobe tvrdiacej zásah do jej osobnostných právach, v danom prípade na žalobkyňu.

28. Súd sa v nadväznosti na vyššie uvedené právne východiská s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu dôsledne zaoberal tým, či žalobkyňa preukázala splnenie všetkých predpokladov úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti. Súd dospel k záveru, že žalobkyňa uvedené dôkazné bremeno neuniesla, na základe čoho súd podanú žalobu zamietol.

29. Súd konštatuje, že žalovaný v konaní účinne nepoprel, ale naopak potvrdil skutkové tvrdenie žalobkyne, že žalovaný prostredníctvom svojho účtu na sociálnej sieti Facebook dňa 04.04.2019 a 06.04.2019 zverejnil komentáre, ktorých obsah je uvedený v odseku 10 tohto rozsudku (ďalej aj len „predmetné komentáre“). Zároveň žalovaný nerozporoval skutkové tvrdenie, že dal „like“ na komentár inej osoby z účtu označeného „D. H.“ v znení tak, ako je tiež uvedené v odseku 10 tohto rozsudku.

30. Predmetné komentáre zverejnené žalovaným na sociálnej sieti súd posudzoval v kontexte celej predloženej diskusie užívateľov v rozhodnom čase a zároveň v kontexte spoločného občianskeho spolunažívania strán sporu. Zo vzájomných vyjadrení strán je nesporné, že vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným a jeho rodinou sú dlhodobo vážne narušené, negatívne, sprevádzané konfliktmi a susedskými spormi, ktoré navyše boli a sú riešené aj príslušnými orgánmi a tunajším súdom.

31. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a s ohľadom na zistené konkrétne skutočnosti, v zmysle ktorých práve v čase vzniku týchto komentárov existovali (a stále pretrvávajú) susedské spory medzi žalobkyňou a žalovaným ako priamymi susedmi, bolo možné dospieť k záveru, že predmetné komentáre žalovaného uskutočnené v rozhodnom čase (dňa 04.04.2019 a dňa 06.04.2019) smerovali a viazali sa k osobe žalobkyne. Uvedenú skutočnosť napokon žalovaný v priebehu konania účinne nepopieral, neboli produkované žiadne také dôkazy, ktoré by tento záver vyvracali alebo spochybňovali.

32. Z kontextu a spôsobu použitia a spojenia jednotlivých slov v komentároch žalovaného súd zároveň dospel k jednoznačnému záveru, že slovami „pi.u“ a „p.e“ žalovaný mal na mysli vulgárne označenie ženského pohlavného orgánu. Každý bežný diskutujúci v internetovom priestore by použité slová pochopil takýmto spôsobom. Rovnako význam slova „diera“ v kontexte možno vykladať ako hanlivé označenie osoby, v danom prípade žalobkyne.

33. Predmetné komentáre žalovaného nemožno považovať za súladné so zásadami slušnej diskusie vo verejnom komunikačnom priestore, za aký možno považovať aj priestor na sociálnej sieti Facebook. Išlo o vyjadrenie neslušné a urážlivé. Zároveň na takéto vyjadrenie nemal oprávnenie aprobované právnymi normami, ani súhlas dotknutej osoby - žalobkyne. Možno ich hodnotiť ako neoprávnené konanie žalovaného voči žalobkyňi.

34. Vo vzťahu ku komentáru, ktorý bol zverejnený z iného účtu ako účtu žalovaného a ktorý žalovaný označil "like"-om, nemožno podľa názoru súdu práve vzhľadom k tomu, že jeho autorom bola nepochybne iná osoba ako žalovaný vyvodzovať žiadne zodpovednostné dôsledky voči osobe žalovaného.

35. Súd ďalej na podklade dokazovania, ktoré bolo vykonané kontradiktórne v rozsahu dôkazných návrhov strán sporu, skúmal, či tento zásah - predmetné komentáre žalovaného boli objektívne spôsobilé privodiť ujmu na chránených osobnostných právach žalobkyne.

36. V tejto súvislosti súd považuje za relevantné nasledovné skutočnosti. Žalovaný je bežným občanom mesta Bánovce nad Bebravou, pracuje ako vodič, z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by išlo o osobu verejne činnú, resp. známu širokému počtu obyvateľov mesta a ani o osobu, ktorej názory by boli mienkotvorné, a to ani lokálne (v meste, či na ulici, kde býva). Predmetné komentáre žalovaný publikoval na sociálnej sieti, ktorá je síce verejne dostupná, prístup osôb k týmto vyjadreniam je však stanovený pravidlami a obmedzeniami, ktoré určuje prevádzkovateľ tejto sociálnej siete a samotný užívateľ účtu. Komentáre tak boli prístupné predovšetkým jeho „priateľom“ na tejto sociálnej sieti, pričom podľa vyjadrenia žalobkyne, ktoré žalovaný nespochybnil, mal žalovaný v čase uverejnenia predmetných komentárov 1018 takýchto priateľov. Z dokazovania nevyplývalo, ktorí „priatelia“ sú však skutočne aktívni užívatelia tejto sociálnej siete a najmä aký počet osôb sa skutočne mal možnosť s príspevkami žalovaného oboznámiť a aký počet sa aj skutočne s týmito oboznámil. V predloženej predmetnej diskusii sa okrem žalovaného vyjadrilo približne 30 ďalších osôb. K tomu je potrebné ďalej uviesť, že vzhľadom na to, že žalovaný neoznačil v predmetných komentároch žalobkyňu menom a priezviskom, bol objektívne spôsobilý identifikovať dotknutú osobu len úzky okruh osôb znalých miestnych pomerov. Zároveň bolo potrebné zohľadniť tú skutočnosť, že uvedené komentáre vznikli za existencie širšieho susedského sporu medzi žalobkyňou a žalovaným, ktorého podstata a zavinenie jednotlivých osôb na ňom nie je predmetom tohto konania, pričom však z predložených sms správ je zrejmé, že aj žalobkyňa sa voči svokrovi žalovaného, ktorý žije so žalovaným v spoločnej domácnosti, vyjadruje spôsobom vybočujúcim zásadám slušnej komunikácie.

37. Za zásadné pre posúdenie danej veci súd považuje to, že žalobkyňa nepreukázala, že by predmetné komentáre boli urobené v takej forme a intenzite, že tieto by boli objektívne spôsobilé privodiť ujmu na chránených osobnostných právach žalobkyne. Tvrdenie žalobkyne, že s nimi bola oboznámená široká verejnosť, jej obchodní partneri, ako aj okruh známych a priateľov žalobkyne, ktorí ju v nich identifikovali, nebolo preukázané žiadnym z vykonaných dôkazov. Zároveň nebolo preukázané, že by predmetné komentáre žalovaného mali negatívny dopad na nazeranie na osobu žalobkyne, alebo na jej súkromný život a pracovný život. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na to, že pracuje s ľuďmi ako realitná makléra, nebolo preukázané, že by došlo na základe zverejnených komentárov žalovaného k zmene nazerania konkrétnych osôb na osobu žalobkyne, prípadne, že by došlo k poklesu počtu klientov žalobkyne v príčinnej súvislosti s predmetnými komentármi. Súd v tomto smere prihliadol aj na judikatúru

vyšších súdnych autorít v obdobných sporoch (viď napríklad rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/6/2019 zo dňa 26.06.2019). Za nemenej významnú súd ďalej považuje tú skutočnosť, že žalovaný sám na výzvu žalobkyne predmetné komentáre odstránil zo sociálnej siete.

38. Súd zhrnúc uvedené dospel k záveru, že žalobkyňa v spore neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala, že predmetné komentáre žalovaného by boli objektívne spôsobilé privodiť ujmu na osobnostných právach žalobkyne. Súd preto žalobu žalobkyne zamietol v celom rozsahu.

39. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa bola v spore neúspešná, keď súd podanú žalobu zamietol v celom rozsahu, nárok na náhradu trov konania by mal v celom rozsahu žalovaný voči žalobkyni, ale pretože žalovanému žiadne účelné trovy preukázateľne v tomto konaní nevznikli a ani si žiadne neuplatnil, súd rozhodol tak, že žalovanému voči žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.